

на единѣ: и преврази се предъ нихъ.

3 И дрѣхи те мѣ свѣтеха, и бѣха бѣлы по премногѣмъ като снѣгъ, каквѣ то не може вѣлиликъ да избѣли на землѣ та.

4 И пѣви ѿмъ се Иліа съ Мшѣса: и разговарахася съ Исуса.

5 И ѡговори Пѣтръ, и рече на Исуса: Оучителю, добро ни ѣ да бждеме тѣка: и да направиме три колѣбъ, тѣбе една, и на Мшѣса една, и една на Иліа.

6 Защото не знаеше що да рече: понеже бѣха многѣмъ оустрашени.

7 И облакъ ги ѡбсѣнаваше и прїиде гласъ ѿзъ облакатъ който говореше: тѣа ѣ Сынъ мой возлюбленный, него слышайте.

8 И внезапно като поглѣданаха, не видѣха вече никого токму самаго Исуса со себе си.

9 И като слызѣха ѡ гора та, запретѣ ѿмъ, да не кажатъ никому оныхъ работъ, што ги видѣха, но токму когато воскресне ѡ мѣртви те Сынъ человеческій.

10 И оужрѣха въ себе си слово то, и пытахася по мѣждъ си що ще да рече това, ѿзъ мѣртви те да воскресне.

11 И го попытаха, и рекоха: Защо говоратъ книжни-

цъ те, че трѣбва да дойде Иліа по наредъ;

12 Я Исусъ ѿмъ ѡговори, и рече: Иліа ще дойде по наредъ, да оустрои сички те (работы): и каквото ѣ писано за Сина человеческаго, така трѣбва да пострада много и да се оуничжи.

13 Но говоримъ ви, и Иліа дойде, и направѣха мѣ што и скаха, каквото ѣ писано за него.

14 И като дойде при оученицъ те си, виде много народа околъ нихъ, и книжницъ те, който ѿмъ предлагахъ испытованіа.

15 И абие като го виде сичкѣо народъ, оудивѣхася: и притѣрчоваха та го поздравляваха.

16 И попыта книжницъ те: що ги испытввате;

17 И ѡговори единъ ѡ народатъ, рече: оучителю, доведохъ сына моего при тебе, който ѿма духъ нечѣмъ:

18 И гдѣто го фане, разтрѣшва го, и пѣна течѣ ѿзъ оуста та мѣ, и скрѣца со зѣки те си, и вѣжрѣвася: и рекохъ на оученицъ те ти да го изгонатъ, и немогѣха.

19 И ѡговори Исусъ и рече мѣ: ѡ родѣ невѣрнѣи, до кога ще бждемъ съ васъ; до кога ще вѣтѣрпимъ; доведѣте ми го.